

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP

(mrs. Rang, Hoogendijk-Deutsch, Verduin)

Uitspraak in het geding tussen de Raad van Arbeid te Utrecht, eiser, en J. S., te W., gedaagde

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij zijn beslissing van 8 juli 1981 heeft eiser aan gedaagde met ingang van 1 juni 1981 een ongehuwdenpensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet (AOW) toegekend en tevens beslist dat het over de maand juni 1981 teveel uitbetaalde pensioen ad f 417,84 zal worden teruggevorderd alsmede dat deze beslissing in de plaats treedt van de eerder genomen beslissing van 10 juni 1981.

De Raad van Beroep te Rotterdam heeft het beroep van gedaagde tegen die beslissing bij uitspraak van 15 december 1981 gegrond verklaard met vernietiging van de bestreden beslissing.

Eiser heeft tegen de uitspraak van de Raad van Beroep te Rotterdam hoger beroep bij de Raad ingesteld en verzocht de aangevallen uitspraak te vernietigen en de bij die uitspraak vernietigde beslissing alsnog te bevestigen.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad van 22 maart 1983, alwaar eiser bij zijn gemachtigde C. K. en gedaagde in persoon zijn verschenen.

2. Motivering

Gedaagde, die op 10 juni 1916 is geboren, heeft op 5 maart 1981 een aanvraag om ouderdomspensioen krachtens de AOW ingediend.

Bij beslissing van 10 juni 1981 heeft eiser aan gedaagde met ingang van 1 juni 1981 een gehuwdenpensioen krachtens die wet toegekend.

Bij schrijven van 15 juni 1981 is namens gedaagde aan eiser mededeling gedaan van het overlijden van zijn echtgenote op 9 juni 1981.

Bij de bestreden beslissing heeft eiser zijn beslissing van 10 juni 1981 ingetrokken en gedaagde met ingang van 1 juni 1981 een ongehuwdenpensioen toegekend en beslist tot terugvordering van het bedrag ad f 417,84 dat gedaagde over de maand juni 1981 teveel aan pensioen had genoten.

Ter terechtzitting van de Raad van 22 maart 1983 heeft de gemachtigde van eiser verklaard dat eiser afziet van de terugvordering van het bedrag ad f 417,84 en de Raad verzocht de bestreden beslissing dienovereenkomstig te willen lezen.

De Raad heeft in dit geding derhalve uitsluitend de vraag te beantwoorden of eiser bij de bestreden beslissing terecht aan gedaagde met ingang van 1 juni 1981 een ongehuwdenpensioen heeft toegekend onder intrekking van zijn beslissing van 10 juni 1981. De eerste rechter heeft overwogen dat, als eenmaal vast staat dat in een bepaalde maand de belanghebbende aan de voorwaarden - zeker te zijn geweest en de leeftijd van 65 jaar te hebben bereikt - voldoet, de omstandigheden zoals die zich ten tijde van de eerste dag van de maand voordoen, bepalend zijn voor de beantwoording van de vraag of een "gehuwden" of "ongehuwden" pensioen moet worden toegekend. Op grond van die overweging heeft de eerste rechter beslist dat voor het intrekken van eisers beslissing van 10 juni 1981 met terugwerkende kracht geen rechtsgrond voorhanden was omdat bij die beslissing terecht aan gedaagde een pensioen was toegekend ten bedrage van het ouderdomspensioen van een

gehuwde man.

Anders dan de eerste rechter beantwoordt de Raad de hiervoor gestelde vraag bevestigend.

Gedaagde bereikte op 10 juni 1981 de leeftijd van 65 jaar en verkreeg ingevolge het bepaalde in artikel 7, lid 1, van de AOW op die dag recht op ouderdomspensioen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Op 9 juni 1981 is gedaagdes echtgenote overleden, zodat gedaagde op 10 juni 1981 recht verkreeg op een ongehuwdenpensioen krachtens de AOW.

Ingevolge de bepaling van artikel 13, lid 1, van de AOW ging gedaagdes recht op een ongehuwdenpensioen in op 1 juni 1981, zijnde de eerste dag der maand, waarin gedaagde aan de voorwaarden van het recht op dit pensioen voldeed.

De Raad overweegt voorts dat in het onderhavige geval geen sprake is van wijziging der omstandigheden waaruit intrekking of herziening van het ouderdomspensioen zou voortvloeien, in de zin van artikel 14, lid 3, van de AOW, doch van de intrekking van een beslissing die op onjuiste feitelijke grondslag werd genomen doordat het risico zich effectueerde dat verbonden is aan het (prijszwaardige) streven van de Raden van Arbeid om de toekenningsbeslissing op of nabij de 65ste verjaardag van de AOW gerechtigde uit te reiken.

Aan het uitvoeringsorgaan van de AOW kan niet de bevoegdheid worden ontzegd een beslissing te nemen waarbij een gemaakte fout wordt hersteld, tenzij de wijze waarop dit wordt gedaan strijd zou opleveren met enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De Raad is in het onderhavige geval van zodanige strijd niet gebleken.

Hetgeen tot dusver is overwogen moet leiden tot de navolgende beslissing.

3. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak;

Verklaart het tegen de bestreden beslissing (voorzover nog gehandhaafd) ingestelde beroep alsnog ongegrond.